

Arrest

nr. 210 630 van 8 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. FONTIGNIE *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 31 januari 2016, verklaart er zich op 9 februari 2016 een eerste maal vluchteling.

1.2. Op 16 mei 2017 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een technische weigering nadat verzoeker niet binnen vijftien dagen gevolg had gegeven aan de oproeping voor een bijkomend gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 april 2017.

1.3. Op 19 juli 2017 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

1.4. Op 16 november 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 17 november 2017 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn op 07-06-1999 in Luanda. U verklaarde dat mensen uit Luanda niet echt een etnie hebben en u bent christen. U verklaarde dat u van uw geboorte tot 2012 in de gemeente Vila de Viana, straat X., huisnummer X. in Luanda woonde. Uw moeder overleed in 2010. Daarna ging u bij uw tante en oom wonen. Uw tante, S.D., wou dat u haar zwanger maakte. U wou dat niet doen en uw tante zei tegen uw oom dat u haar wou mishandelen. Toen uw oom, die politieagent is, dit te weten kwam, sloeg hij u maar u kon wegvluchten naar het huis van een vriend. Het was eind 2014 toen u wegvluchtte uit het huis van uw oom en tante. U bleef ondertussen gewoon verder naar school gaan in Luanda tot november 2015. Een keer is uw oom naar uw school gekomen, maar u kon wegvluchten. Uiteindelijk zei het petekind van uw moeder dat u best het land zou verlaten. Hij regelde een paspoort voor u en u verliet Angola met het vliegtuig op 28-01-2016, waarna u naar België kwam.

*U verliet Angola op 28-01-2016 en u kwam de volgende dag aan in Portugal, waar u een dag bleef. Op 30-01-2016 ging u met de auto naar België. U kwam aan in België op 31-01-2016 en u diende een **eerste asielaanvraag** in op 09-02-2016. U verklaarde toen kort dat u naar België bent gekomen voor betere levensomstandigheden. U had een gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 31-05-2016. U werd opgeroepen voor een bijkomend gesprek bij de DVZ op 06-04-2017, maar u gaf hieraan geen gevolg binnen de 15 dagen, waarna de DVZ een technische weigering nam op 16-05-2017 aangezien u geacht werd afstand gedaan te hebben van uw asielaanvraag.*

*U diende een **tweede asielaanvraag** in op 19-07-2017. U verklaarde dat de brief met de uitnodiging voor het gesprek op de DVZ naar het verkeerde adres werd verstuurd. Aangezien u nog niet ten gronde gehoord werd door het CGVS, werd uw tweede asielaanvraag in overweging genomen door het CGVS.*

B. Motivering

*Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u op 09-02-2016 verklaarde geboren te zijn op 07-06-1999 (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 12-02-2016 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd aangezien u volgens de Europese database voor visa [gevonden op basis van uw vingerafdrukken] naar Europa zou zijn gereisd met een Portugees visum dat vermeldt dat u geboren bent op 07-07-1994, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 24-02-2016, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de laatste beslissing die u werd betekend op datum van 22-03-2017 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test met een redelijke wetenschappelijke zekerheid aan dat u op datum van 24-02-2016 een leeftijd had van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. **Omwille van deze redenen kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.***

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaarde dat u na de dood van uw moeder met uw zussen in het huis van uw tante ging wonen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Toen het huis van uw tante te klein werd voor jullie, beslisten uw zussen om naar een andere provincie te verhuizen. U bleef achter nadat uw tante had gevraagd om te helpen bij het huishouden. Uw tante had geen kinderen en haar man kon geen kinderen bij haar verwekken. U verklaarde dat uw tante u probeerde te dwingen om een relatie met haar te beginnen. U verklaarde dat u weigerde, waarop uw tante u mishandelde en uiteindelijk aan haar man vertelde dat u haar had misbruikt. U verklaarde dat uw oom u sloeg en dat u uiteindelijk kon vluchten naar het huis van een vriend. U bleef ondertussen gewoon verder naar school gaan. Uw oom kwam een keer naar uw school, maar u kon op tijd wegvluchten. U gevraagd wat de dwang, die door uw tante opgelegd werd om met haar een relatie te beginnen, dan precies inhield (gehoorverslag CGVS, p. 18), verklaarde u dat zij wou dat u een kind bij haar maakte. U gevraagd of u ooit seksuele handelingen heeft verricht met haar [uw tante], antwoordde u ontkennend. U gevraagd wat de mishandeling van uw tante precies inhield (gehoorverslag CGVS, p. 17), verklaarde u dat zij u sloeg omdat u niet deed wat zij vroeg, dat ze u soms geen eten gaf en u dan zonder eten naar school moest (gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde dat u wel naar school mocht blijven gaan toen u bij uw oom en tante woonde.

U gevraagd wat uw oom u dan precies wou aandoen (gehoorverslag CGVS, p. 19), verklaarde u dat u het niet precies weet, dat hij u geslagen heeft toen hij het te weten is gekomen en u het huis uit gevlucht bent, naar vrienden in dezelfde wijk. U verklaarde dat uw oom u nog op school ging opzoeken. U gevraagd waarom uw oom u dan zocht (gehoorverslag CGVS, p. 20), verklaarde u dat uw tante haar versie verteld had en dat u niet weet wat hij met u van plan was, maar dat hij u wel kwaad wilde doen, dat hij tegen u gezegd heeft dat hij u wou doden. U verklaarde dat u eind 2014 uit het huis van uw tante en oom vluchtte en nog tot november 2015 naar school bent gegaan (gehoorverslag CGVS, p. 21).

Er kan opgemerkt worden dat u uiteindelijk geen enkele seksuele handelingen heeft verricht met uw tante. U verklaarde dat u naar school ging in de gemeente Kilamba Kiaki in Luanda (gehoorverslag CGVS, p. 9) en dat uw tante en oom dichtbij Viana in Zango [in Luanda] woonden. Uw verklaring dat uw oom u wou doden, komt zeer ongeloofwaardig over gezien u verklaarde dat u eind 2014 uit het huis van uw oom en tante wegluchtte en u simpelweg tot november 2015 naar school bleef gaan. U geconfronteerd met het feit dat u gewoon op school zat tot november 2015 en u uw oom u wel zou kunnen vinden indien hij u werkelijk wou vinden (gehoorverslag CGVS, p. 22), verklaarde u simpelweg dat hij u is gaan zoeken op school, dat u hem 1 keer heeft gezien en de andere keren niet heeft gezien. **Dat u simpelweg nog een jaar in Luanda bleef om naar school te gaan, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat uw oom u wou doden.** Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat u eerst tot tweemaal toe verklaarde dat u niet wist wat uw oom u precies wou aandoen [zie supra; u verklaarde dat u niet precies wist wat uw oom u wou aandoen (gehoorverslag CGVS, p. 19) en u verklaarde dat u niet wist wat uw oom met u van plan was, maar dat hij u wel kwaad wilde doen, dat hij tegen u gezegd heeft dat u wou doden (gehoorverslag CGVS, p.20)] en plots zegt dat uw oom u wou doden. Indien uw oom dan werkelijk tegen u had gezegd dat hij u zou doden, is het dan ook onaannemelijk dat u eerst tot tweemaal toe zegt dat u niet wist wat uw oom met u van plan was. U gevraagd of u bescherming zocht bij iemand of bij de autoriteiten, verklaarde u dat het petekind van uw moeder u had aangeraden om klacht in te dienen, dat hij dat zou doen, maar dat u denkt dat hij dat uiteindelijk niet gedaan heeft, dat uw zus ook gezegd heeft dat ze klacht zouden indienen, maar dat u niet weet of ze dat gedaan heeft. U gevraagd waarom u zelf geen klacht ging dienen, verklaarde u dat u bang was.

U gevraagd waarom u juist daarom dan geen bescherming zocht, verklaarde u dat hij [uw oom] zelf politieagent was, dat u daarom bang was om klacht te gaan indienen. U verklaarde dat uw oom politieagent was maar dat u niet weet in welke stad hij werkte (gehoorverslag CGVS, p. 17). U gezegd dat u dan toch klacht kon indienen in een wijk of district waar uw oom geen agent was (gehoorverslag CGVS, p. 20), verklaarde u dat u nog zo'n gevallen kent, van kinderen die klacht hebben ingediend maar waar er verder niets mee gebeurd is [dat de klacht niet behandeld is geweest]. U gezegd dat uw situatie misschien anders was dan die van anderen, verklaarde u dat u het niet alleen van horen zeggen heeft, maar het ook gezien heeft dat er kinderen zijn in die situatie. U geconfronteerd met het feit dat u wel internationale bescherming inroept, maar niet geprobeerd heeft om nationale bescherming in te roepen, verklaarde u dat uw zussen dit gevraagd hebben, maar dat u geen bewijs heeft of ze dit gedaan hebben, dat ze gezegd hebben dat ze dit gedaan hebben en dat ze zeiden dat de politie de zaak zou onderzoeken. Het dient opgemerkt dat uw verklaringen, waarbij u enerzijds verklaart dat u niet weet of uw zussen klacht hebben ingediend en anderzijds verklaart dat ze wel een klacht hebben ingediend en de politie dit zou onderzoeken, geenszins coherent zijn. U gevraagd of uw oom zelf naar de politie was gestapt om u te laten arresteren, gezien hij dacht dat hij in zijn recht was, verklaarde u dat u ook daarom bang was om naar de politie te gaan, omdat hij misschien zelf klacht had ingediend tegen u. U gevraagd of u dan niet denkt dat u gearresteerd zou zijn geweest als hij [uw oom] echt klacht had ingediend, hoewel u gewoon nog een jaar op school zat, verklaarde u het niet te weten. Indien uw oom dan werkelijk dacht dat u uw tante mishandeld had, is het zeker niet onlogisch te denken dat hij, zelf een politieagent, naar de autoriteiten zou stappen om u te laten arresteren. U ging daarentegen simpelweg nog een jaar naar school. **Uw vage en onlogische verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.**

Bovendien legde u vage en weinig coherente verklaringen af over uw woonplaatsen in Angola; u verklaarde dat u woonde in Luanda, Vila de Viana, X., nummer X. sinds uw geboorte tot 2012 (gehoorverslag CGVS, p. 6) en u verklaarde dat u daarna bij uw tante en haar man in Viana, bij Ponte Molhada woonde tot op het moment dat u Angola verliet in januari 2016 (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde later dat uw tante dichtbij Viana, in Zango woonde, en u gevraagd of het daar was waar u vanaf 2012 tot uw vertrek woonde (gehoorverslag CGVS, p. 17), antwoordde u bevestigend. U verklaarde op een ander moment echter dat u het huis van uw oom en tante eind 2014 verlaten had (gehoorverslag CGVS, p. 21). Uw verklaringen zijn dan ook geenszins coherent: **u was blijkbaar vergeten dat u het huis van uw tante en oom eind 2014 zou verlaten hebben aangezien u tot tweemaal toe op andere momenten verklaarde dat u bij uw tante en oom woonde tot het**

moment van uw vertrek uit Angola. Uw tegenstrijdige verklaringen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielaanvraag.

U legde nog enkele documenten neer: u legde een geboorteakte neer met Franse vertaling, waaruit blijkt dat u op 07-06-1999 zou geboren zijn. U legde ook een origineel paspoort neer, uitgegeven op de SME [SME: Serviço de Migração e Estrangeiros] oftewel de immigratiedienst in Luanda waaruit blijkt dat u op 07-06-1999 bent geboren. U verklaarde dat u dit paspoort hier heeft geregeld (gehoorverslag CGVS, p. 13) en dat u met een ander paspoort [dat van 1994] bent gereisd omdat u niet kon reizen met het paspoort van een minderjarige (gehoorverslag CGVS, p. 3). Wat betreft het feit dat u mogelijk op 07-06-1999 zou geboren zijn, dient opgemerkt te worden dat u in ieder geval meerderjarig was op het moment van het interview op het CGVS [dd. 19-10-2017]. Een leeftijdsonderzoek wees uit dat u op 24-02-2016 een leeftijd had van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie informatie in administratief dossier). Het CGVS betwist uw Angolese identiteit niet. Uw neergelegde documenten kunnen dan ook bovenvermelde vaststellingen niet wijzigen. Verder kan opgemerkt worden dat de uitgiftedatum van het paspoort met geboortedatum 1994 [dat u gebruikte om naar Europa te reizen] 03-12-2013 is [zie documenten], wat weinig coherent is met uw verklaringen dat het petekind van uw moeder een vals paspoort voor u regelde nadat u uit het huis van uw oom en tante was gevlucht – wat u eind 2014 situeerde – en nadat uw oom u was komen opzoeken op school (gehoorverslag CGVS, p. 14). Bovendien kan opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat u dan reisde met een paspoort op uw eigen naam [u verklaarde dat u reisde met een paspoort op eigen naam, zie gehoorverslag CGVS, p. 22] indien u werkelijk uw oom – die politieagent was – vreesde en u bang was om naar de autoriteiten te stappen. Verder zijn de documenten die u in 2016 van de Angolese ambassade kreeg een objectieve aanwijzing dat u niet vervolgd wordt door de Angolese autoriteiten aangezien zij u consulaire diensten leveren.

Als laatste kan opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat u verklaarde tijdens uw eerste asielaanvraag bij het invullen van de fiche 'Niet-begeleide Minderjarige Vreemdeling' dat u naar hier [België] bent gekomen voor betere levensomstandigheden [zie administratief dossier eerste asielaanvraag], toen gevraagd werd naar immigratiemotieven.

Gelet op het voorgaande, kan er in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op een appreciatiefout en op de schending van artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”, van “het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt” en van het redelijkheidsbeginsel.

Betreffende het feit dat hij tot 2015 naar school bleef gaan, benadrukt verzoeker dat hij tussen eind 2014 en november 2015 niet altijd naar school ging, dat hij er ver van woonde en dat hij niet dagelijks de mogelijkheid had om naar school te gaan. Hij stelt dat zijn oom hem meerdere keren op school heeft gezocht, maar dat hij zelf niet altijd aanwezig was.

Hij wijst erop dat hij zijn oom één keer heeft gezien en toen is moeten vluchten. Volgens hem neemt de commissaris-generaal niet in aanmerking dat verzoeker niet dagelijks naar school ging en *“dat hij concreet de kansen dat hij zijn oom tegenkwam verminderd heeft”*. Verder benadrukt verzoeker dat het feit dat hij niet precies wist wat zijn oom hem wou aandoen, hetgeen hij twee keer heeft gezegd, niet tegenstrijdig is met het feit dat hij daarna verklaarde dat zijn oom hem wou doden. Hij wijst erop dat hij op de vraag *“wat wilde uw oom u precies aandoen”* eerlijk antwoordde dat hij het niet *“precies”* wist maar dat hij zeker was dat zijn oom hem kwaad wilde doen en hem wilde doden.

Vervolgens voert verzoeker aan dat hij bang was om naar de politie te gaan omdat zijn oom politieagent is. Hij meent dat het ook geen zin had om in een ander district klacht in te dienen omdat *“klachten van kinderen amper worden behandeld”*. Hij stelt dat zijn zussen klacht hadden ingediend, maar daarvan geen bewijs hebben en dat er aan deze klacht geen gevolg werd gegeven. Hij merkt op dat de commissaris-generaal geen argumenten heeft aangehaald of geen informatie heeft toegevoegd aan de beslissing in verband met de corruptie in Angola en de behandeling van klachten. Volgens hem blijkt uit recente artikelen dat Angola slecht scoort op de transparantie-index en dat er ook bij de Angolese politiediensten in Luanda corruptie bestaat. Hij meent dat hij dus een rechtvaardige vrees had om niet naar de politieagenten te stappen en om geen internationale bescherming te vragen.

Verder stelt verzoeker dat hij niet akkoord kan gaan met de redenering van de commissaris-generaal over zijn verschillende woonplaatsen. Hij stelt dat hij in 2012 is verhuisd naar zijn tante, waar hij verbleef met zijn tante en zijn oom tot eind 2014, waarna hij in 2016 is vertrokken uit Angola. Tussen eind 2014 en 2016 bevond hij zich in een preciaire situatie, aldus verzoeker, waarbij hij vaak van effectieve woonplaats veranderde en geen permanente woonplaats had. Hij wijst erop dat hij bij de vraagstelling over zijn woonplaatsen had aangegeven dat hij *“een beetje in de war”* was, waarmee de commissaris-generaal volgens hem geen rekening heeft gehouden. Verzoeker stelt dienaangaande verder als volgt in zijn verzoekschrift: *“Bijgevolg is het niet onlogisch of tegenstrijdig dat verzoeker verklaarde dat hij tot zijn vertrek van Angola bij zijn tante woonde daar hij geen andere wettelijk verblijf had dan bij zijn tante. Tussen eind 2014 en zijn vertrek verblijf hij been een verschillende vrienden of bij zijn petekind en veranderde vaak van adres. Tegenpartij concludeert snel dat deze verklaringen tegenstrijdig zijn, zonder in aanmerking te nemen dat verzoeker heeft gezegd dat hij in de war was, en zonder nooit verzoeker te confronteren met deze tegenstrijdigheden. Als tegenpartij dit had gedaan had verzoeker kunnen uitleggen dat hij de vraag niet goed had begrepen en dat hij dacht dat tegenpartij het over officiële woonplaatsen had. Door verzoeker niet grondiger te ondervragen heeft tegenpartij te vlug geconcludeerd dat zijn verklaringen tegenstrijdig zijn. Tegenpartij beoordeeld op een te strenge en te subjectieve manier de verklaring van tegenpartij, zonder binnen de grenzen van het redelijke te blijven.”*

Voorts benadrukt verzoeker dat zijn paspoort door het petekind van zijn moeder werd geregeld en dat het een vals paspoort was *“daar zijn geboortedatum niet correct was”*. Hij wijst erop dat hij heeft uitgelegd dat hij de gevolgen van het gebruik van zijn eigen naam niet had beseft. Hij meent dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij zelf heeft toegegeven dat hij geen besef had van de risico's van het reizen met een paspoort met zijn eigen naam. Verder stelt verzoeker dienaangaande als volgt in zijn verzoekschrift: *“Over de stappen uiteengezet bij de Ambassade van Angola moet er worden benadrukt dat verzoeker de stappen niet zelf heeft gedaan maar geholpen was door zijn zus, die in België verblijft. De zus van verzoeker heeft aan de Ambassade wel degelijk uitgelegd dat verzoeker in een asielprocedure was maar dat hij enkele documenten nodig had daar er geen geloof werd gehecht aan zijn minderjarigheid en hij opgesloten was in een centrum voor illegalen. Het feit dat hij beperkte documenten heeft aangevraagd bij de Angolese Ambassade doet geen afbreuk op het feit dat er, in geval van terugkeer naar Angola, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.”*

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift uittreksels uit twee rapporten (stukken 3 en 5) en twee internetartikelen (stukken 4 en 6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door zijn oom, die politieagent is, wordt bedreigd nadat hij weigerde om zijn tante te bezwangeren. Zijn tante zou aan zijn oom hebben voorgehouden dat verzoeker haar mishandelde.

Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De door verzoeker beschreven asielmotieven, meer bepaald de bedreigingen door zijn oom nadat hij weigerde zijn tante zwanger te maken, zijn van interfamiliale en gemeenrechtelijke aard en vertonen geen *nexus* met één van de voormelde vervolgingsgronden; zij kunnen bijgevolg niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat hij niet kan worden beschouwd als een minderjarige; (ii) hij eind 2014 het huis van zijn oom en tante zou zijn ontvlucht en nadien nog tot november 2015 naar school bleef gaan; (iii) hij eerst tweemaal verklaarde niet precies te weten wat zijn oom met hem van plan zou zijn geweest, terwijl hij nadien verklaarde dat zijn oom hem wilde doden; (iv) hij heeft nagelaten bescherming te vragen bij zijn nationale autoriteiten, en hiervoor geen afdoende verschooning kan doen gelden, hetgeen des te meer klemt daar zijn verklaringen over de klacht die zijn zussen zouden hebben ingediend niet coherent zijn; (v) zijn verklaringen over zijn woonplaatsen in Angola evenmin coherent zijn; (vi) het door hem voormelde paspoort werd uitgegeven op 3 december 2013, terwijl hij verklaarde pas eind 2014 het huis van zijn oom en tante te zijn ontvlucht; (vii) het niet aannemelijk is dat hij Angola verlaat met een paspoort op zijn eigen naam, terwijl hij verklaarde dat hij bang was om naar de Angolese autoriteiten te stappen omdat zijn oom politieagent is, hetgeen des te meer klemt daar hij documenten voorlegt die hij via de Angolese ambassade heeft bekomen; (viii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (ix) hij bij het invullen van zijn "*fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde dat hij naar België is gekomen voor betere levensomstandigheden.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u op 09-02-2016 verklaarde geboren te zijn op 07-06-1999 (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 12-02-2016 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd aangezien u volgens de Europese database voor visa [gevonden op basis van uw vingerafdrukken] naar Europa zou zijn gereisd met een Portugees visum dat vermeldt dat u geboren bent op 07-07-1994, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 24-02-2016, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar.

Overeenkomstig de laatste beslissing die u werd betekend op datum van 22-03-2017 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test met een redelijke wetenschappelijke zekerheid aan dat u op datum van 24-02-2016 een leeftijd had van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. **Omwille van deze reden kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.**"

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen dit motief en houdt in tegendeel vast aan zijn reeds ongeloofwaardig bevonden geboortedatum (p. 1 en 2), hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"U verklaarde dat u na de dood van uw moeder met uw zussen in het huis van uw tante ging wonen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Toen het huis van uw tante te klein werd voor jullie, beslisten uw zussen om naar een andere provincie te verhuizen. U bleef achter nadat uw tante had gevraagd om te helpen bij het huishouden. Uw tante had geen kinderen en haar man kon geen kinderen bij haar verwekken. U verklaarde dat uw tante u probeerde te dwingen om een relatie met haar te beginnen. U verklaarde dat u weigerde, waarop uw tante u mishandelde en uiteindelijk aan haar man vertelde dat u haar had misbruikt. U verklaarde dat uw oom u sloeg en dat u uiteindelijk kon vluchten naar het huis van een vriend. U bleef ondertussen gewoon verder naar school gaan. Uw oom kwam een keer naar uw school, maar u kon op tijd wegvluchten. U gevraagd wat de dwang, die door uw tante opgelegd werd om met haar een relatie te beginnen, dan precies inhield (gehoorverslag CGVS, p. 18), verklaarde u dat zij wou dat u een kind bij haar maakte. U gevraagd of u ooit seksuele handelingen heeft verricht met haar [uw tante], antwoordde u ontkennend. U gevraagd wat de mishandeling van uw tante precies inhield (gehoorverslag CGVS, p. 17), verklaarde u dat zij u sloeg omdat u niet deed wat zij vroeg, dat ze u soms geen eten gaf en u dan zonder eten naar school moest (gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde dat u wel naar school mocht blijven gaan toen u bij uw oom en tante woonde. U gevraagd wat uw oom u dan precies wou aandoen (gehoorverslag CGVS, p. 19), verklaarde u dat u het niet precies weet, dat hij u geslagen heeft toen hij het te weten is gekomen en u het huis uit gevlucht bent, naar vrienden in dezelfde wijk. U verklaarde dat uw oom u nog op school ging opzoeken. U gevraagd waarom uw oom u dan zocht (gehoorverslag CGVS, p. 20), verklaarde u dat uw tante haar versie verteld had en dat u niet weet wat hij met u van plan was, maar dat hij u wel kwaad wilde doen, dat hij tegen u gezegd heeft dat hij u wou doden. U verklaarde dat u eind 2014 uit het huis van uw tante en oom vluchtte en nog tot november 2015 naar school bent gegaan (gehoorverslag CGVS, p. 21).

Er kan opgemerkt worden dat u uiteindelijk geen enkele seksuele handelingen heeft verricht met uw tante. U verklaarde dat u naar school ging in de gemeente Kilamba Kiaxi in Luanda (gehoorverslag CGVS, p. 9) en dat uw tante en oom dichtbij Viana in Zango [in Luanda] woonden. Uw verklaring dat uw oom u wou doden, komt zeer ongeloofwaardig over gezien u verklaarde dat u eind 2014 uit het huis van uw oom en tante wegvluchtte en u simpelweg tot november 2015 naar school bleef gaan. U geconfronteerd met het feit dat u gewoon op school zat tot november 2015 en u uw oom u wel zou kunnen vinden indien hij u werkelijk wou vinden (gehoorverslag CGVS, p. 22), verklaarde u simpelweg dat hij u is gaan zoeken op school, dat u hem 1 keer heeft gezien en de andere keren niet heeft gezien.

Dat u simpelweg nog een jaar in Luanda bleef om naar school te gaan, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat uw oom u wou doden. Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat u eerst tot tweemaal toe verklaarde dat u niet wist wat uw oom u precies wou aandoen [zie supra; u verklaarde dat u niet precies wist wat uw oom u wou aandoen (gehoorverslag CGVS, p. 19) en u verklaarde dat u niet wist wat uw oom met u van plan was, maar dat hij u wel kwaad wilde doen, dat hij tegen u gezegd heeft dat u wou doden (gehoorverslag CGVS, p.20)] en plots zegt dat uw oom u wou doden. Indien uw oom dan werkelijk tegen u had gezegd dat hij u zou doden, is het dan ook onaannemelijk dat u eerst tot tweemaal toe zegt dat u niet wist wat uw oom met u van plan was. U gevraagd of u bescherming zocht bij iemand of bij de autoriteiten, verklaarde u dat het petekind van uw moeder u had aangeraden om klacht in te dienen, dat hij dat zou doen, maar dat u denkt dat hij dat uiteindelijk niet gedaan heeft, dat uw zus ook gezegd heeft dat ze klacht zouden indienen, maar dat u niet weet of ze dat gedaan heeft. U gevraagd waarom u zelf geen klacht ging dienen, verklaarde u dat u bang was."

In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij niet dagelijks naar school ging, waardoor "hij concreet de kansen dat hij zijn oom tegenkwam verminderd heeft". Dit betreft evenwel louter een *post factum*-bewering.

Wanneer verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt geconfronteerd met het feit dat het weinig aannemelijk is dat hij naar school bleef gaan, terwijl hij zijn oom, die politieagent is, vreest antwoordde hij immers slechts als volgt: *"Hij is me gaan zoeken op school."* (gehoorverslag CGVS, p. 22). De *protection officer* wijst er tijdens het gehoor bovendien terecht op dat kan worden aangenomen dat verzoeker zou zijn gearresteerd geweest indien zijn oom, als politieagent, klacht tegen hem zou hebben ingediend, waarop verzoeker slechts antwoordde als volgt: *"Dat weet ik niet."* (gehoorverslag CGVS, p. 22).

Wat betreft verzoekers verklaringen over hetgeen zijn oom met hem van plan zou zijn geweest, blijkt uit de citaten van het gehoorverslag opgenomen in het verzoekschrift (p. 5) wel degelijk dat verzoeker eerst verklaarde niet precies te weten wat zijn oom met hem van plan was, terwijl hij nadien verklaarde dat zijn oom hem wilde doden. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, als hij werkelijk zou weten dat zijn oom hem wilde doden, hiervan meteen melding maakt wanneer hem wordt gevraagd wat zijn oom met hem van plan zou zijn, *quod non*. Het loutere gebruik van het woord *"precies"* in de vraagstelling doet hieraan geen afbreuk. Overigens maakte verzoeker evenmin melding van zijn later tijdens het gehoor aangebrachte vrees dat zijn oom misschien klacht tegen hem had neergelegd, hetgeen nogmaals aantoonde dat verzoeker zijn relaas heeft aangedikt naarmate het gehoor vorderde. Dit klemde des te meer daar in de bestreden beslissing tevens terecht wordt opgemerkt dat verzoeker in zijn *"fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling"* had verklaard dat hij naar België is gekomen voor betere levensomstandigheden, waaromtrent verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert in zijn verzoekschrift.

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*"U gevraagd waarom u juist daarom dan geen bescherming zocht, verklaarde u dat hij [uw oom] zelf politieagent was, dat u daarom bang was om klacht te gaan indienen. U verklaarde dat uw oom politieagent was maar dat u niet weet in welke stad hij werkte (gehoorverslag CGVS, p. 17). U gezegd dat u dan toch klacht kon indienen in een wijk of district waar uw oom geen agent was (gehoorverslag CGVS, p. 20), verklaarde u dat u nog zo'n gevallen kent, van kinderen die klacht hebben ingediend maar waar er verder niets mee gebeurd is [dat de klacht niet behandeld is geweest]. U gezegd dat uw situatie misschien anders was dan die van anderen, verklaarde u dat u het niet alleen van horen zeggen heeft, maar het ook gezien heeft dat er kinderen zijn in die situatie. U geconfronteerd met het feit dat u wel internationale bescherming inroept, maar niet geprobeerd heeft om nationale bescherming in te roepen, verklaarde u dat uw zussen dit gevraagd hebben, maar dat u geen bewijs heeft of ze dit gedaan hebben, dat ze gezegd hebben dat ze dit gedaan hebben en dat ze zeiden dat de politie de zaak zou onderzoeken. Het dient opgemerkt dat uw verklaringen, waarbij u enerzijds verklaart dat u niet weet of uw zussen klacht hebben ingediend en anderzijds verklaart dat ze wel een klacht hebben ingediend en de politie dit zou onderzoeken, geenszins coherent zijn. U gevraagd of uw oom zelf naar de politie was gestapt om u te laten arresteren, gezien hij dacht dat hij in zijn recht was, verklaarde u dat u ook daarom bang was om naar de politie te gaan, omdat hij misschien zelf klacht had ingediend tegen u. U gevraagd of u dan niet denkt dat u gearresteerd zou zijn geweest als hij [uw oom] echt klacht had ingediend, hoewel u gewoon nog een jaar op school zat, verklaarde u het niet te weten. Indien uw oom dan werkelijk dacht dat u uw tante mishandeld had, is het zeker niet onlogisch te denken dat hij, zelf een politieagent, naar de autoriteiten zou stappen om u te laten arresteren. U ging daarentegen simpelweg nog een jaar naar school. **Uw vage en onlogische verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.**"*

In zijn verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan te herhalen dat hij bang was om naar de politie te gaan omdat zijn oom een politieagent is. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen, weze het in licht andere bewoordingen, is op zich niet voldoende om op de hiervoor geciteerde, uitgebreide motivering uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Waar verzoeker verwijst naar informatie betreffende corruptie in Angola (verzoekschrift, stukken 3-6), dient vastgesteld dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op zijn persoon en zodoende niet volstaat om de door hem aangevoerde verklaringen en vrees voor vervolging alsnog *in concreto* aannemelijk te maken. Dit klemde des te meer daar niet kan worden ingezien waarom verzoeker geen klacht zou durven indienen wegens het feit dat zijn oom politieagent zou zijn en er in Angola ook bij de politiediensten sprake zou zijn van corruptie, zoals hij voorhoudt in zijn verzoekschrift, terwijl zijn zussen klaarblijkelijk wél een klacht zouden hebben ingediend. Bovendien wijst de commissaris-generaal er in de voormelde motivering terecht op dat het evenmin aannemelijk is dat verzoekers oom, als politieagent, niet zelf een klacht indienende teneinde verzoeker te laten arresteren.

Aangaande verzoekers woonplaats(en) in Angola motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*“Bovendien legde u vage en weinig coherente verklaringen af over uw woonplaatsen in Angola; u verklaarde dat u woonde in Luanda, Vila de Viana, X., nummer X. sinds uw geboorte tot 2012 (gehoorverslag CGVS, p. 6) en u verklaarde dat u daarna bij uw tante en haar man in Viana, bij Ponte Molhada woonde tot op het moment dat u Angola verliet in januari 2016 (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde later dat uw tante dichtbij Viana, in Zango woonde, en u gevraagd of het daar was waar u vanaf 2012 tot uw vertrek woonde (gehoorverslag CGVS, p. 17), antwoordde u bevestigend. U verklaarde op een ander moment echter dat u het huis van uw oom en tante eind 2014 verlaten had (gehoorverslag CGVS, p. 21). Uw verklaringen zijn dan ook geenszins coherent: **u was blijkbaar vergeten dat u het huis van uw tante en oom eind 2014 zou verlaten hebben aangezien u tot tweemaal toe op andere momenten verklaarde dat u bij uw tante en oom woonde tot het moment van uw vertrek uit Angola.** Uw tegenstrijdige verklaringen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielaanvraag.”*

De uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift dat verzoeker meende dat hem werd gevraagd naar zijn officiële verblijfplaatsen, is allerm minst ernstig daar dit geenszins blijkt uit het gehoorverslag. Het betreft dan ook niet meer dan een *post factum*-bewering. Het loutere feit dat verzoeker bij één vraag verklaarde in de war te zijn, betekent geenszins dat verzoeker doorheen het hele gehoor dermate in de war was dat hij niet meer in staat zou kunnen worden geacht om coherente verklaringen af te leggen over zijn woon- en verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek naar België. Overigens wordt in de hiervoor geciteerde motivering ook terecht gewezen op het feit dat verzoeker doorheen zijn gehoor evenmin coherent was met betrekking tot de woonplaats van zijn tante en oom in Viana bij Ponte Molhada, dan wel dichtbij Viana in Zango.

Met betrekking tot verzoekers documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“U legde nog enkele documenten neer: u legde een geboorteakte neer met Franse vertaling, waaruit blijkt dat u op 07-06-1999 zou geboren zijn. U legde ook een origineel paspoort neer, uitgegeven op de SME [SME: Serviço de Migração e Estrangeiros] oftewel de immigratiedienst in Luanda waaruit blijkt dat u op 07-06-1999 bent geboren. U verklaarde dat u dit paspoort hier heeft geregeld (gehoorverslag CGVS, p. 13) en dat u met een ander paspoort [dat van 1994] bent gereisd omdat u niet kon reizen met het paspoort van een minderjarige (gehoorverslag CGVS, p. 3). Wat betreft het feit dat u mogelijk op 07-06-1999 zou geboren zijn, dient opgemerkt te worden dat u in ieder geval meerderjarig was op het moment van het interview op het CGVS [dd. 19-10-2017]. Een leeftijdsonderzoek wees uit dat u op 24-02-2016 een leeftijd had van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie informatie in administratief dossier). Het CGVS betwist uw Angolese identiteit niet. Uw neergelegde documenten kunnen dan ook bovenvermelde vaststellingen niet wijzigen. Verder kan opgemerkt worden dat de uitgiftedatum van het paspoort met geboortedatum 1994 [dat u gebruikte om naar Europa te reizen] 03-12-2013 is [zie documenten], wat weinig coherent is met uw verklaringen dat het petekind van uw moeder een vals paspoort voor u regelde nadat u uit het huis van uw oom en tante was gevlucht – wat u eind 2014 situeerde – en nadat uw oom u was komen opzoeken op school (gehoorverslag CGVS, p. 14). Bovendien kan opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat u dan reisde met een paspoort op uw eigen naam [u verklaarde dat u reisde met een paspoort op eigen naam, zie gehoorverslag CGVS, p. 22] indien u werkelijk uw oom – die politieagent was – vreesde en u bang was om naar de autoriteiten te stappen. Verder zijn de documenten die u in 2016 van de Angolese ambassade kreeg een objectieve aanwijzing dat u niet vervolgd wordt door de Angolese autoriteiten aangezien zij u consulaire diensten leveren.”

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift opnieuw niet verder dan het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaring dat hij de gevolgen van het reizen met een paspoort met zijn eigen naam niet had beseft. Het feit of verzoeker al dan niet het risico besepte dat hij nam door te reizen met een paspoort met zijn eigen naam, doet hoe dan ook geen afbreuk aan het feit dat hij met een paspoort met zijn eigen naam heeft gereisd en dat dit een groot risico inhoudt voor iemand die beweert zich niet op de bescherming van zijn nationale autoriteiten te kunnen beroepen omdat zijn belager politieagent is, die bovendien mogelijkerwijze klacht tegen hem heeft ingediend wegens mishandeling. Het feit dat verzoeker, weze het via zijn in België verblijvende zus, documenten heeft aangevraagd bij de Angolese ambassade, doet hoe dan ook afbreuk aan deze voorgehouden vrees voor de Angolese autoriteiten.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Uit hetgeen voorafgaat, is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER